

Rozważania Biblijne – 17 grudnia 2023

Ewangelia według św. Jana 1,26-28

Jan im tak odpowiedział: «Ja chrzczę wodą.
Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie,
a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała».
Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

Pierwsze czytanie – z księgi Izajasza 61, 1-2a. 10-11

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski Pańskiej. «Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty. Zaiste, jak ziemia wydaje swe plony, jak ogród rozplenia swe zasiewy, tak Pan Bóg sprawi, że się rozpleni sprawiedliwość i chwała wobec wszystkich narodów».

Czytany dziś tekst można podzielić na dwie części :

1. **Pierwsza** zaczyna się słowami : « *Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę* ».

- Prorok Izajasz, zapowiada narodowi wybranemu dobra nowinę.

2. **Druga** zaczyna słowa : «*Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim* »

- Narod wybrany cieszy się i raduje tak, jakby zapowiedz Izajasza już się spełniła.

1. Pierwsza część – trudności po powrocie z niewoli.

O czym mówi Izajasz ? Kim są dla niego ubodzy ? Kto ma złamane serce ? Kto jest jencem i więźniem ?

- Są nimi mieszkańcy Jerozolimy i cały naród wybrany.

- W czasie, gdy Izajasz zwraca się do nich, nie są już w niewoli ani w więzieniu.

Wrocili do Ojczyzny i próbują odbudować świątynię.

Wrocili z niewoli babilońskiej po tym, jak król perski, Cyrius, zdobył to imperium i pozwolił podbitym narodom, wrócić do ich krajów. Jednak Izraelczycy stali się mniejszością we własnym kraju ! Ich Ojczyzna znalazła się teraz pod dominacją królów perskich. Do tego, w czasie ich deportacji, inne ludy zamieszkały na ich ziemi, w ich domach. Wprowadzili też inne religie... Ciągłe powstają nowe przeszkody w planach odbudowania Świątyni.

Znalezienie się w takiej sytuacji sprawiało, że wielu zadawało sobie pytanie : « czy Bóg nie opuścił swego ludu ? ». Dlatego Izajasz tłumaczy im, że Bóg nie może zaprzecić samego siebie, że On zawsze jest wierny. Zachęca ich do ufności, do wiary w to, że nadal są narodem wybranym.

« Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski Pańskiej. »

- Znaczy to : *'Nie podupadajcie na duchu, odwagi ! Bóg was nigdy nie opuści !'*

* « **Pan mnie namaścił** » : chodzi tu o ceremonie namaszczenia królów Izraela, którzy namaszczeni oliwą, nazywani byli « mesjaszami » czyli tymi, których misją było uczynić swój lud szczęśliwym. Hebrajskie słowo « mesjasz » znaczy namaszczone, konsekrowane.

- Tutaj Izajasz używa tych słów mówiąc o sobie samym czyli to tak, jakby mówił « Bóg uczynił mnie mesjaszem ». Wskazuje to na to, że w ówczesnej epoce, gdy żaden król nie zasiadał na królewskim tronie Dawida, oczekiwanie na przyjście Mesjasza wzmagало się. Izajasz sugeruje, że Mesjasz, który nadejdzie, może być nie tylko potomkiem Dawida ale też Prorokiem.

2. Druga czesc

«Ogromnie się weselę w Panu»

- Izajasz zapowiedział nastanie życia w szczęściu (czyli nastanie sprawiedliwości) i pocieszenie całego ludu Izraela.
- Jerozolima symbolizuje tu cały naród wybrany, który wypowiada słowa : « *Ogromnie się weselę w Panu* ».

Prorocy często używali takiego stylu modlitwy, który jest « przynaganiem » wypełnienia się obietnic Bożych. Długo później, przejęli to między innymi Chasydzy. Chodzi tu o modlitwę wyrażającą głęboką wiarę w wierność Boga, w Jego Opatrzność. To tak jakbyśmy znajdując się w bardzo trudnej sytuacji, wydającej się nam po ludzku « bez wyjścia », mówili Mu « wierzę, że jesteś Bogiem wiernym, dziękuję Ci za dobro, jakie z tej sytuacji wyprowadzisz i raduje się już na myśl o tej chwili, gdy Twoja Opatrzność przyjdzie mi z pomocą. »

«...bo mnie przyodziął w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty. «

- Bog przyodziwa nas płaszczem sprawiedliwości, to On nam go zakłada..Ofiarowuje nam najpiękniejszy płaszcz, za darmo, daje nam wspaniałe odzienie, pięknie ozdobione najwspanialszymi klejnotami.

Czytany dziś tekst, kończy się słowami : **«Zaiste, jak ziemia wydaje swe plony, jak ogród rozplenienia swe zasiewy, tak Pan Bóg sprawi, że się rozpleni sprawiedliwość i chwała wobec wszystkich narodów»**

- Ten obraz, karmi i podtrzymuje nadzieję oraz ufność: każde ziarno potrzebuje czasu, by zakiełkować, by się rozplenić...

Psalm - Magnificat - Lk 1, 46B-48 ; 49-50;53-54

«Wielbi dusza moja Pana,

i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.

Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.

Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia,

gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.

Święte jest Jego imię -

a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia

[zachowuje] dla tych, co się Go boją.

Głodnych nasycza dobrami,

a bogatych z niczym odprawia.

Ujął się za sługą swoim, Izraelem,

pomny na miłosierdzie swoje.

- Dopiero co anioł Gabriel przekazał Maryji, że « pocznie i porodzi Syna » ... Poinformował Ja też, że jej krewna Elżbieta « poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. » Wtedy « Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem » do Elżbiety.

* « W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana». (Lk 1, 39-45)

Wypiewany przez Maryje « Magnificat », jest pełen cytatów i nawiązan do tekstów Starego Testamentu. Ma on dwa główne przesłania :

1. O pokorze – w tak wyjątkowej sytuacji, Maryja pokornie posługuje się słowami modlitw swoich przodków, modlitw narodu wybranego.
2. O wspólnocie – każdy z zawartych tu cytatów, odnosi się do całego ludu Izraela. To jest bardzo charakterystyczne dla modlitwy żydowskiej.

W tej modlitwie Maryji, są poruszone cztery ważne elementy (tematy) modlitwy biblijnej :

– **radość płynąca z wiary**

** «Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodził w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty. « (Iz 61,10)*

** « Ja mimo to w Panu będę się radować, weselić się będę w Bogu, moim Zbawicielu. (Ha 3,18)*

– **zachwyt nad wiernością Boga Przymierza**

** « Okażesz wierność Jakubowi, Abrahamowi łaskawość, co poprzysiągłeś przodkom naszym od najdawniejszych czasów. « (Mi 7,20)*

** « Wspomniat na dobroć i na wierność swoją wobec domu Izraela. Ujrzały wszystkie krańce ziemi zbawienie Boga naszego. Radośnie wykrzykuj na cześć Pana, cała ziemo, cieszcie się i weselcie, i grajcie! « (Ps 98,3-4)*

** « Albowiem dobry jest Pan, łaskawość Jego trwa na wieki, a wierność Jego przez pokolenia. » (Ps 100,5)*

– **dziękczynienie za dzieło Boże, szczególnie za wybawienie z wszelkiej niewoli**

** « Dokonajcie więc obrzezania waszego serca, nie bądźcie nadal [ludem] o twardym karku, albowiem Pan, Bóg wasz, jest Bogiem nad bogami i Panem nad panami, Bogiem wielkim, potężnym i strasliwym, który nie ma względu na osoby i nie przyjmuje podarków. On wymierza sprawiedliwość sierotom i wdowom, miłuje cudzoziemca, udzielając mu chleba i odzienia. Wy także miłujcie cudzoziemca, boście sami byli cudzoziemcami w ziemi egipskiej. Bójcie się Pana, Boga swego, Jemu się oddajcie, służcie Mu i na Jego imię przysięgajcie. **On waszą chwałą, On waszym Bogiem, On dla was uczynił te rzeczy strasliwe, które widziały wasze oczy.** « (Pwt 10, 16-21)*

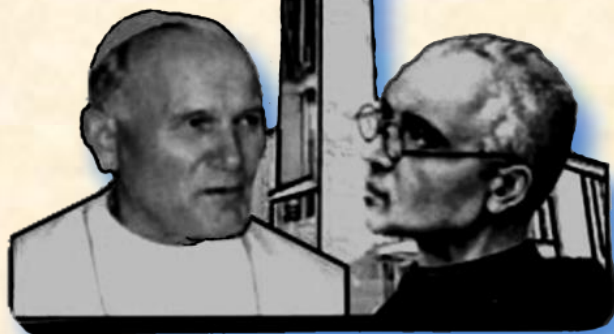
** « ... sprawiedliwość Jego przetrwa na zawsze. Zapewnił pamięć swym cudom; Pan jest miłosierny i łaskawy. Dał pokarm tym, którzy się Go boją; pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu. Ludowi swemu okazał potęgę dzieł swoich, oddając im posiadłości pogan. Dzieła rąk Jego to wierność i sprawiedliwość.... Zesłał odkupienie swojemu ludowi, ustanowił na wieki swoje przymierze....« (Ps 111)*

– **odkrycie tego, że Bog otacza ubogich i maluczkich szczególną troską i miłością**

- *« Anna modliła się mówiąc: «Raduje się me serce w Panu, moc moja wzrasta dzięki Panu, rozwarły się me usta na wrogów moich, gdyż cieszyć się mogę Twoją pomocą. Nikt tak święty jak Pan, prócz Ciebie nie ma nikogo, nikt taką Skalą jak Bóg nasz. Nie mówcie więcej słów pełnych pychy, z ust waszych niech nie wychodzą słowa wyniosłe, bo Pan jest Bogiem wszechwiedzącym: On waży uczynki. Łuk mocarzy się łamie, a słabi przepasują się mocą, za chleb najmują się syci, a głodni*

[już] odpoczywają, nieplodna rodzi siedmioro, a wielodzietna więdnie. To Pan daje śmierć i życie, wtrąca do Szeolu i zeń wyprowadza. Pan uboży i wzbogaca, poniża i wywyższa. Z pyłu podnosi biedaka, z barłogu dźwiga nędzarza, by go wśród możnych posadzić, by dać mu tron zaszczytny. Do Pana należą filary ziemi: na nich świat położył. « (1 Sm 2, 1-8)

- *« Podnosi nędzarza z prochu, a dźwiga z gnoju ubogiego, by go posadzić wśród książąt, wśród książąt swojego ludu... » (Ps 113,7)*
- *« Pan wyrócił trony władców, a na ich miejscu posadził pokornych. » (Syr 10,14)*

STRASBOURG

- 🕒 Polska Misja Katolicka w Strasburgu
- 🕒 ks. Ryszard Górski
- 🕒 Parafia Notre Dame de Lourdes

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ +33 3 88 32 31 60